

ВМІСТ ТА РОЛЬ РЕЗИСТИНУ В ФОРМУВАННІ МЕТАБОЛІЧНИХ РОЗЛАДІВ У ХВОРИХ З НАДЛИШКОВОЮ ВАГОЮ ТА ОЖИРІННЯМ

Пасієшвілі Л.М.

Харківський національний медичний університет, Україна

На теперішній час є доведеним, що жирова тканина є активним ендокринним органом, який приймає участь в енергетичних, метаболічних та імунних процесах в організмі. Її надлишок, а таким чином, й підвищене надходження гормонів, які вона продукує, зумовлює багато патологічних станів, наслідком яких є формування ряду захворювань. Серед таких розглядають захворювання та стани, які призводять до поразки серцево-судинної системи. Одним із гормонів жирової тканини, що асоціюється з запальним процесом та розглядається як показник ступеню метаболічних порушень є резистин.

Мета роботи: визначення вмісту та ролі резистину в формування кардіометаболічного ризику у хворих з ожирінням.

Матеріали та методи. Обстежено 27 хворих з надлишковою вагою (14 осіб) та ожирінням 2 ступеню (13) за індексом маси тіла (19 жінок та 8 чоловіків) віком від 36 до 49 років без ознак ІХС та нормальними або декілька збільшеними (в 1,1-1,2 рази) показниками ліпідного спектру крові. Зміни вуглеводного обміну були зареєстровані у 12 осіб – ознаки ІР. Пацієнтів на цукровий діабет до роботи не залучали. Визначали показники ліпідного спектру крові та вміст резистину в плазмі крові – метод імуноферментного аналізу з використанням реактивів «Human Resistin ELISA» (Німеччина). Контрольна група – 18 практично здорових осіб аналогічного віку та статі.

Результати та їх обговорення. Обстежені хворі визначали помірний тривалий (понад 1-2 години) біль в ділянці серця, який не мав іррадіації та не купувався призначенням нітратів. У 12 випадках було зареєстровано підвищений артеріальний тиск, що відповідало артеріальній гіпертензії 2 стадії, 2 ступеню. При визначенні вмісту резистину було встановлено його підвищення в цілому по групі до $(16,4 \pm 1,1)$ нг/мл при нормі $(8,3 \pm 0,9)$ нг/мл. У хворих з ожирінням та інсулінорезистентністю (13 осіб) рівень резистину вірогідно перевищував показник норми та складав $(18,9 \pm 1,3)$ нг/мл ($p < 0,05$). Концентрація резистину мала кореляційний зв'язок з ІМТ: $r = 0,31$, $p < 0,05$ та також ІР – $r = 0,42$, $p < 0,05$. При порівнянні вмісту резистину у хворих з АГ та без неї вірогідних змін встановлено не було ($p > 0,05$).

Висновки. Збільшення вмісту резистину у хворих на надлишкову вагу та ожиріння можна розглядати як показник метаболічних та гормональних порушень, що виникають внаслідок дисфункції жирової тканини. Означені зміни рівню резистину на тлі ожиріння можуть провокувати прогресування патологічного процесу та формування метаболічного синдрому.